RUPERTUS TUITIENSIS

Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh. Seite 80v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26003
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Illud inq̄t qđ hec faciebat in sabbo iā sufficiebat ad exacuendā illoꝝ crudelitatē. ut tanq̄
bestie erecte uaderent intente atq; inhiantes ad bibendū ei᷒ sanguinē. At ille hoc dix᷒ qđ ē̄s
ualde mai᷒ qđ illoꝝ inuidentiā supbie longe ēēt intolerabili᷒. Pat̄ m̄s usq; m̄o opat̄. ⁊ ego opor.
Hoc assūpto. ptin᷒ concludit sic. ꝑptea ḡ magis q̄rebant eū intficere. Si inq̄t ppt̄ illud in
uidentes psēq̄bant eū. multo magis inuidere ⁊ psēq̄ habebant si qđ mai᷒ ex illo acciperent.
S; hoc longe mai᷒ ē patrē suū dicere dm̄. q̄ tale qđ in sabbo facere. Ppende ḡ q̄ minorib᷒ ma
iora ēferre nosti. qm̄ istud filios hominū malos filios maloꝝ tota humanitate exuerit.
ut dentes eoꝝ arma ⁊ sagitte ad inuicē p furore collidentē. ⁊ lingua eoꝝ gladi᷒ acut᷒. san
guinē sitiens. longe extra dentes ⁊ labia ptenderet. S; iā n̄ ipsa ūba lectiōis explananda s̄.

Ptea inq̄t psēquebant̄ eū iudei. qa hec faciebat ī sabbo. Reuera satis faciles ad malū.
satis ⁊ nimiū ueloces pedes eoꝝ ad effundendū sanguinē. At tn̄ cur ista tā sepe faciebat
dn̄s in sabbis. Nūqđ ut puocaret eos. hanc illis dabat offensionē. Nūqđ q̄a mortē suā
fore sciebat utilē. idēco puocabat eos ad effundēdū suū sanguinē. Absit. S; ipse lucna erat.
idēco ut luceret ī tenebris ī mundū uenerat. Constat ū ⁊ sic ipse ait. nemo accendit
lucnā ⁊ ī absconđito ponit s; sup candelabrū. ut om̄s q̄ ī domo s̄ ⁊ q̄ ingdiunt̄ dom̄
lum̄ uideant. Bene ḡ in oculis omīū lucē opū suoꝝ ppalare debebat. bene ī synagogis ⁊
in tēplo q̄ om̄s iudei ꝯueniunt opari ⁊ docere illū decebat. At illi n̄ q̄licūq; die s; sabbis.
neomeniis. aliisq; festiuitatib᷒ celebres ꝯuent᷒ agebant. Oportebat ḡ ut sabbis q̄ndo dom᷒
plena erat. id ē tēplū ł synagoga q̄ndo ingdiebant̄ om̄s feriati ad q̄s lucna hec missa
fuerat. oportebat inq̄ ut tē sup candelabrū suū stans opareī op᷒ sue claritatis. ⁊ ex
panderet lum̄ corpalit̄ inhabitantis in se plenitudinis diuinitatis. ut oculi simpli
ces ilumine ei᷒ gauderent. ⁊ oculi neq̄ excusationē de peccato suo n̄ haberent. Hec enī
lucna nullū oculū obsiu psentiā neq̄ ēē faciebat. s; tantū a simplici oculo distinguebat.
q̄admodū tu q̄libet bon᷒ artifex post ostensionē artis tue neminē inuidū ēē facis. s; tantū
ab effectis dephendis ⁊ discernis. q̄s inuid᷒. q̄s erga te beniuol᷒ sit. Cū ḡ in psentia lucis
oculi neq̄ totū corp᷒ tenebrosū haberent. ut lucē in tenebris lucentē n̄ m̄o n̄ cōphende.
s; ⁊ extinguere uellent. psēq̄bant̄ enī illū iudei ppt̄ea q̄a hec faciebat ī sabbo. dic̄ eis:

Pat̄ m̄s usq; m̄o opat̄. ⁊ ego opor. Breuis sententia. mirabilis causa. q̄a ⁊ psecutores su
os in ius uocat. ⁊ nos beniuolos s̄ sic lucna fulgoris illuminat. Beniuolos n̄aq; s̄ nos bo
nis opib᷒ effecit. quoꝝ unū illud qđ n̄c languidū sanauit. ad captandā beniuolentiā pti
nuit. Nā qđ ait pat̄ m̄s usq; m̄o opat̄ ⁊ ego opor. n̄ri oratoris pnob̄ porantis sapientie
di narratiuncula ē ūb lucida ⁊ breuis. ⁊ sensu magna ⁊ mirabilis. cui᷒ partē illā q̄ ē
⁊ ego opor. toto seq̄nti sermone argumtosa ueritas ob ꝯfirmationē n̄re fidi ꝯstant̄ ⁊
ueratū defendit. Aud[...] iudei audite. legē eq̄tatis postulat iste homo q̄ uos psēq̄mini.
q̄ uos ob huiusmodi causā intficere q̄ritis. qua senatū orbis t̄re beniuolū sibi effecit.